

Náš Země kulatá

Na - še Ze - mě ku - la - tá je, ři - ká se to,

po ne - bi se kou - lí svě - tem ce - lé lé - to.

po - zor, ať se ne - sra - zíš s tou hvě-zdič-kou v dá - li,

to by - chom se o te - be vskut-ku bá - li.

2. Chtěl bych jednou, třeba někdy takhle k ránu,
nasednout do velkého eroplánu,
- nasednout do rakety, podívat se z výše,
je-li Země kulatá, jak se píše.

Narodil se vodníček

Tam, kde je ten lesíček
narodil se vodníček,
v malé tuňce vodní,
kde to trávou voní.

Kolbá ho tetička,
malá žabka rosníčka,
písníčku mu zpívá žabí
i pohádku povpráví.

Vodníček

Vodníčku, vodníčku,
co máš v tom hrníčku,
jaképak poklady skrýváš,
jestlipak, jako já,
když máma zavolá,
z hrníčku ráno snídaš.

Rybíčka

Rybíčko, rybíčko,
proč jsi tak němá,
proč tvoje písnička
slovíčka nemá ?

Nemluvíš, nezpíváš,
jsi jako voda,
co vidíš, nepovíš,
a to je škoda.